

ת"פ 64641/07/17 - מדינת ישראל נגד סולימאן שרוף, כאמל שרוף

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 64641-07-17 מדינת ישראל נ' שרוף ואח'
תיק חיצוני:

בפני כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים
1. סולימאן שרוף
2. כאמל שרוף

החלטה

1. בפני טענות הנאשמים מסוג זוטא וכן טענות מקדמיות : פגם או פסול בכתב האישום , טענת הגנה מן הצדק וטענת זוטי דברים.

2. **רקע :**

כנגד הנאשמים הוגש בתאריך 28/7/17 כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירות צידת חיית בר מוגנת ללא רישיון או היתר עבירה לפי סעיפים 2 ו- 14 (ב) לחוק להגנת חיית הבר, תשט"ו- 1955 (להלן: "החוק") ובנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 , איסור החזקת חיית בר מוגנת עבירה לפי סעיפים 8 (א)(3) ו- 14 (א) לחוק ובנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 וכן כנגד נאשם 1 בלבד עבירה של איסור שיתוף בציד , עבירה לפי תקנה 6 א לתקנות להגנת חיית הבר, תשל"ו- 1976 וסעיף 14 (א) לחוק.

בעובדות כתב האישום נטען כי ביום 22/01/17 , בשעה 16:40 ובסמוך לה, בברכות חקלאיות בסמוך לקיבוץ הזורע (להלן: "אזור הציד") עסקו הנאשמים בצוותא בציד עופות באמצעות שני (2) רובי ציד מסוג ברטה שמספרם: A40286A ו- N39106E (להלן: "רובי הציד").

הנאשם 1 , שהינו ציד ברישיון, ונאשם 2, שהינו בנו של נאשם 1, הגיעו יחד עם אלמונית, שזהותה אינה ידועה למאשימה לאזור הציד ברכב מסוג "טויוטה" בצבע לבן (להלן: "הרכב"). במהלך שהותם באזור הציד נטל הנאשם 2 , שאינו בעל רישיון ציד, את אחד מרובי הציד וביצע באמצעותו ירי מספר פעמים, שאינו ידוע במדויק למאשימה, לעבר עופות שהיו מצויים במקום.

עם יציאת הרכב מאזור הציד הוא עוכב לבדיקה שגרתית על ידי פקח המאשימה. ברכב - נמצאו שתי (2) שקיות ובהן מספר עופות מים שניצודו על ידי הנאשמים וביניהם גם ברווז - אפור.

ברווז אפור הינו חיית בר מוגנת. לנאשמים לא היה היתר למעשיהם.

3. טיעוני ב"כ הנאשמים :

א. טענת זוטא - הטענה נטענת כנגד "אימרת חוץ" של נאשם 2 שיש בה כדי להשליך על עניינו של נאשם 1 בדמות הקלטת אימרתו של נאשם 2. נטען כי ההודיה לא נרשמה בכתב, הינה בלתי שלמה, ערוכה "ומפוברקת", מגמתית ובלתי מהימנה, אינה עונה להגדרת אימרה בכתב והנאשמים לא חתמו עליה, נסיבות עריכת ההקלטה אינן מפורטות בחומר החקירה, ההקלטה בוצעה ללא שמי מהנאשמים הוזהר כדין והודע לו על זכויותיו בדיון.

ב. ב"כ הנאשמים טוען כי מטעם זה והתנהלות איש המרות יש לקבל טענת הנאשמים מטעמי הגנה מן הצדק. עוד ציין כי עדות עד תועדה בווידיאו למרות שלא היה מודע למעשי הרשות באותה העת ומדובר באמצעי פסול ולא חוקי. ההקלטות בוצעו ללא אישור גוף מוסמך והתנהלות החוקרים עולה כדי התעמרות בנאשמים ועדים.

ג. ב"כ הנאשמים טען כנגד פסלות ההקלטה על פי המבחנים אשר נקבעו בהלכת פס"ד שניר.

ד. בנסיבות העניין כאשר נצוד עוף אחד האסור בציד מבין עופות שאינם אסורים בציד יש לראות בכך זוטי דברים ולזכות הנאשמים ולו מטעם זה.

תגובת ב"כ המאשימה :

א. באשר לטענת הזוטא נמסר כי המאשימה הסתמכה על ראיות נוספות בהגשת כתב האישום ונתנה משקל מועט להקלטה, לא נפל פגם בביצוע ההקלטה וזו בוצעה עקב תחושת האיום שחש הפקח באותה העת ולכן הזדרז לאסוף פרטי המעורבים ולא ערך תרשומות בשטח, לא חקר הנאשמים ולא תפס את רובי הציד שברשותם. עוד הצהיר ב"כ המאשימה כי אין המאשימה תעשה שימוש בהקלטה במסגרת הבאת ראיותיה.

ב. לא נפל פגם בהתנהלות המאשימה ומכאן שאין לקבל טענת הנאשמים להגנה מן הצדק ואין בעצם ההקלטה משום התנהגות שערורייתית או אסורה.

ג. טענות שמעלה ב"כ הנאשמים בעניין הקלטת העד שנועדה לאפשר בידו מתן עדות באופן חופשי יש לברר בשלב שמיעת העדויות.

ד. דינה של הטענה לזוטי דברים להידחות. בית המשפט מופנה להחלטתו בפרשת גרוס שם נקבע כי עבירה של סטייה מהיתר אינה עולה כדי זוטי דברים, קל וחומר ציד חיית בר מוגנת.

דין והכרעה :

1. טענת הזוטא :

א. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים לא מצאתי כי מצויים אנו בשלב בו ניתן להכריע בטענת הזוטא וכי דינה של הטענה, באם תיטען במהלך שמיעת הראיות לאור הצהרת המאשימה כי לא תגיש ההקלטה המדוברת כראיה בתיק, הינה בשלב שמיעת הראיות שעה שאין לבית המשפט הכלים הראייתיים בשלב זה ליתן החלטה מושכלת בגין טענה זו.

ב. לאור הצהרת ב"כ המאשימה לא מצאתי לקיים משפט זוטא בנפרד משמיעת שאר הראיות בתיק זה ומכאן כי באם תישמע כפירה מטעם הנאשמים והנאשמים יעמדו על טענה זו תתברר הטענה כחלק משמיעת שאר הראיות בתיק והחלטה בטענה תינתן במסגרת הכרעת הדין.

2. טענת הגנה מן הצדק :

ההגנה מן הצדק מעוגנת בסעיף 149(1) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב - 1982 :

"(10) הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית."

לאור האמור בסעיף א' לעיל הרי שאין השלב הדיוני המוקדם בו מצוי ההליך וטרם שמיעת הראיות משום השלב המתאים להכרעה בטענה זו. לאחר שמיעת הראיות בתיק ובמידה ויידרש בית המשפט למתן הכרעה בטענת הזוטא שנטענה ע"י ב"כ הנאשמים רשאי יהיה ב"כ הנאשמים להעלות הטענה במסגרת סיכומיו והחלטה תינתן במסגרת הכרעת הדין.

3. טענת הגנת זוטי הדברים :

סעיף 34 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 קובע כי -

"לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם, לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך."

באשר לטענת "זוטי הדברים" על פי סעיף 34ז' לחוק העונשין, גרס כב' השופט י' גרוס בע"פ 1720/95 (ת"א) **מדינת ישראל נ' מנשה יוסף** (23/10/96), פורסם במאגרים המשפטיים, כדלהלן:

"באשר לשיקולים הצריכים להנחות את בית המשפט בבואו להכריע בטענת הגנה זו...הרי שאלה צריכים להיבחן לפי טיבו הקונקרטי של המעשה והאינטרס הציבורי וההגנה תתקבל רק באותם מקרים בהם אין במעשה עצמו מידה מינימלית של סכנה לערך החברתי המוגן ואין הוא הולם מבחינה עניינית את המושג של עבירה פלילית... הדגש לעניין הגנה של זוטי דברים מושם על טיבו של המעשה הקונקרטי עצמו 'נסיבותיו תוצאותיו והאינטרס הציבורי'. עפ"י בחינת המעשה לאורם של דברים אלה, עשוי השופט להגיע לכלל מסקנה אם אכן הדברים אמורים בעבירה מבחינה טכנית פורמלית אשר מבחינה מהותית מתאים לה הכלל של 'היעדר עניין לציבור'...יש לבחון כל מקרה לפי נסיבותיו. בחינה זו צריכה להיעשות בזהירות מרובה, כדי שלא לרוקן מתוכן דווקא את העבירות הקלות, וכל זאת בהתחשב בתוצאה המחוייבת מקבלת ההגנה, שהינה זיכוי של הנאשם".

מכאן כי ארבעה תנאים מצטברים לצורך הכללתה של התנהגות בגדר "זוטי דברים". להלן בחינת התנאים :

1. **טיבו של המעשה :**

במקרה שבפני מואשם נאשם 1 שהינו ציד ברישיון בשיתוף נאשם 2 שאינו צייד ברישיון בציד חיות בר וכן צד בצוותא עם נאשם 2 מספר עופות ביניהם ברווז אפור שהינו חיית בר מוגנת.

כאמור, הגנת "זוטי דברים" תתקבל רק באותם מקרים שבהם אין במעשה עצמו מידה מינימלית של סכנה לערך החברתי המוגן ואין הוא הולם מבחינה עניינית את המושג של עבירה פלילית. לא כך במקרה שלפנינו.

במעשיהם של הנאשמים, באם יוכחו מעבר לכל ספק סביר, יש מידה של סכנה לערך החברתי המוגן שהינו שמירה על המאזן האקולוגי בטבע באופן שבעלי החיים המוגנים והלא מוגנים יחיו בסביבתם הטבעית מבלי שתופרע על ידי אדם שלא לצורך וללא היתר (נאשם 2 ברשות נאשם 1). עוד אציין כי מצאתי קיומו של סיכון ממשי לחיות הבר המוגנות שעה שנצודה חיית בר מוגנת, כך גם לבני אדם בשימוש שעשה נאשם 2 שאינו צייד מורשה ובאישורו של נאשם 2 ברובה ציד.

חזקה על נאשם 1, שהחזיק בהיתר ציד, שיהיה מודע לחשיבות השמירה על החוק, והכל במידה ויורשע בדין בתיק זה.

2. נסיבותיו של המקרה :

במקרה זה נטען לפגיעה קטלנית בחיית בר מוגנת. ב"כ הנאשמים ביקש לסמוך טענתו על העובדה כי שאר העופות שנצודו אינן חיות בר מוגנות אך מעדויות שנשמעו לא אחת בבית משפט זה אני למד כי מספר הפרטים והמינים של מרבית החיות המוגנות בארצנו קטן יחסית ורבות מחיות הבר המוגנות מצויות בסכנת הכחדה. במצב זה קיימת חשיבות ומשנה חומרה לציד של כל חיית בר מוגנת ואינטרס ציבורי מובהק בהעמדת מבצעי עבירות ציד שלא כדין לדין, על רקע הקושי האובייקטיבי והראייתי באיתור ציידים שלא כדין.

3. תוצאותיו של המקרה :

העובדה כי חיית בר מוגנת מצאה את מותה לכאורה וכפי שנטען בכתב האישום מצביעה על החומרה והאינטרס הציבורי בהעמדתם לדין של חשודים אשר נטען בעניינם כי צדו חיית הבר המוגנת שלא כדין.

4. האם המעשה הוא קל ערך :

על מנת לעטות תחת הגנת "זוטי דברים" על המעשה להיות קל ערך. נאשם 1 חרג לכאורה בנסיבות שתוארו מן ההיתר שקיבל ובכך מעל באמון שניתן בו כצייד מורשה, קל וחומר שעה שאיפשר בידי נאשם 2 שאינו צייד ברשיון לירות לעבר עופות. לכך אוסיף קטילת חייה של חיית בר מוגנת.

מטרת הגנת "זוטי דברים" הינה מניעת התעסקות בזוטות והיא מהווה אמצעי לסינון פגיעות קלות, המצויות מחוץ לתחום הפלילי, מבחינה זו, שאין זה צודק להכליל את המעשה כפלילי. במקרה שלפנינו ובמידה וימצא כי הנאשמים עברו העבירות המיוחסות להם בכתב האישום נראה כי מדובר בפגיעה משמעותית דייה בערך החברתי המוגן כמפורט לעיל.

בע"פ (מרכז) 39031-05-12 - ח.ח. נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים (24/12/2012) נקבע כי -

"באשר ל"אינטרס הציבורי", שהוא, עפ"י הפסיקה, התנאי המכריע לתחולת הסייג של

עמוד 5

"זוטי דברים" (ע"פ 807/99 מ"י נ' עזיזאן פ"ד נ"ג (5) 747, בעמ' 762, ע"פ 7829/03 מ"י נ' אריאל הנדסת חשמל בפיסקה 25), השאלה שעל ביהמ"ש לשאול את עצמו היא "האם מעשה העבירה הצמיח מידה מינימלית של סכנה לציבור. תשובה שלילית תחייב את המסקנה, שהשפעתו של המעשה על החברה היא כה מזערית, עד שאין זה ראוי להכתיב את מבצעו בהרשעה פלילית" (פס"ד אריאל הנ"ל, בפיסקה 26).

במקרה שבפני סבורני כי המעשים המיוחסים לנאשמים הצמיחו לכאורה מידה מינימלית של סכנה לציבור ובמקרה זה הן לבעלי החיים המוגנים בחוק ולראייה הפגיעה הממשית בחיית בר מוגנת והן שיתוף נאשם 2 על ידי נאשם 1 באקט הציד שעה שאין בידו רישיון ציד ובכך סיכן בטחון הסובבים.

לאור האמור לעיל אני קובע כי לא התקיימו במקרה זה התנאים המצטברים הקבועים בסעיף 34 יז' בטענת זוטי דברים.

סוף דבר

לאור האמור לעיל אני מורה על דחיית הטענה המקדמית להגנה מטעמי זוטי דברים ודחיית מועד קבלת ההחלטה בטענת הזוטא וההגנה מן הצדק לשלב הכרעת הדין. כמו כן לא מצאתי כי נטענה טענה לפגם או פסול בכתב האישום מעבר לציונה בכותרת הבקשה.

במהלך הדיון הקרוב ישמע מענה מפורט מטעם הנאשמים לכתב האישום.

המזכירות תעביר ההחלטה לעיון הצדדים.

ניתנה היום, י"ז אב תשע"ח, 29 יולי 2018, בהעדר הצדדים.